

Baggrunden for fremsættelsen af hele dette kompleks af skatte- og afgiftslove er den udvikling, der har fundet sted i landets valutari- ske stilling, og udsigterne for betalingsbalancen i den kommende tid. I løbet af 1954 er nationalbankens valutastilling forringet med 500 mill. kr., og for 1955 må der under de nugældende forudsætninger regnes med et fortsat betydeligt valutaunderskud.

Denne risiko for et yderligere valutatab må vurderes på bag- grund af landets begrænsede valutabeholdning. Efter at der for nogle uger siden er foretaget en større udbetaling til den internationale valutafond, er dollarreserven gået ned til knap 600 mill. kr., og de resterende kreditmuligheder i Den europæiske Betalingsunion er kun 170 mill. kr. udover de 700 mill. kr., som vi nu skylder unionen. Selvom vi således ikke står overfor en akut likviditetskrise, er reser- verne så små, at det efter regeringens opfattelse vil være ganske uforsvarligt uden modforholdsregler at affinde sig med risikoen for en yderligere betydelig forringelse af valutastillingen.

Der er tillige en nærliggende mulighed for, at valutaforholdene i løbet af året kan udvikle sig ugunstigere end forudsat. Jeg tænker her navnlig på, at den internationale prisudvikling kan medføre en yderligere forringelse af *bytteforholdet i udenrigshandelen*. Hvor stor denne risiko er, kan ikke bedømmes i øjeblikket, men således som konjunktursituationen i USA og Vesteuropa har udviklet sig i det sidste halve år, kan man — med de små reserver, vi råder over — ikke undlade at tage muligheden af en opgang i råvarepriserne med i betragtning, når den økonomiske politik skal tilrettelægges.“

Om forslaget til nærværende lov, hvorefter der pålægges for- skellige varer en omsætningsafgift og til gengæld udstedes spare- beviser til skatteyderne, udtalte finansministeren bl. a.:

„*Afgiften er beregnet årligt at ville indbringe omkring 275 mill. kr., hvoraf dog 25—30 mill. kr. vedrører bestående afgifter, der er indarbejdet i lovforslaget. Det er ikke tanken at lade dette beløb indgå i statskassen, og det foreslås derfor, at der samtidigt udstedes for godt 200 mill. kr. sparebeviser til skatteyderne. Loven foreslås gennemført for en 2-årig periode, og der er således faktisk tale om et samlet statslån på godt 400 mill. kr., der efter 1962 skal tilbagebetales med en tiendedel om året. I mellemtiden bindes provenuet af afgiften på en særlig konto i Danmarks Nationalbank. Afgiften foreslås op- krævet i 2 år.*

Før jeg går nærmere ind på virkningerne af lovforslaget som helhed, vil jeg gerne nævne nogle enkeltheder vedrørende afgifterne og sparebeviserne.

Afgifterne er foreslået pålagt manufakturvarer af enhver art og plasticstoffer, der finder tilsvarende anvendelse, fodtøj og andre lædervarer samt bijouterivarer og legetøj. Endvidere er i forslaget indarbejdet de bestående afgifter på guld-, sølv- og platinvarer, ure og radioapparater m. v. Afgiften svares ved levering fra grossist eller